

Ψηλά 'ς τὸ γεροντόβραχο κι ἀπόξερβα 'ς τοὺς τζάρκους
ποῦ 'ναι δυὸ βρούσες γάργαρες μὲ κρούσταλλα νερά
(τζάρκους=ποιμνιοστάσια) Σ.Ματσούκ., ἐνθ' ἀν. 'Η λ. ὡς
τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιρουντόβραχους Στερελλ. ('Αράχ.
Γαλαξ. Καλοσκοπ.)

γεροντοβρώσι τό, Χίος.

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. βρώσις, κατὰ μετα-
πλασμὸν τοῦ γένους.

Γεροντομοίρι 1α, δ βλ.

γεροντογάιδαρος ὁ, ἀμάρτ. γεροδογάιδαρος Κρήτ.
('Αχεντρ. Νεάπ.) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γεροδογάδαρος
'Ιος γιρουντογαίδαρους ἐνιαχ. βορ. ἰδιωμ. 'εροδογάδαρος
Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γάιδαρος. 'Ο τύπ.
γεροντογάιδαρος καὶ εἰς Φορτουν. (IV, 72-73).

1) Κυριολ., ὁ γηρασμένος ὄνος ἐνθ' ἀν.: 'Εδιήκε λοιπὸ
κ' ἤπηρεν ἓνα 'εροδογάδαρο ἀπὸν τὸ Χρουσομιχάλη 'Απύ-
ρανθ. 2) Μεταφ. ἐπὶ γέροντος ἐρωτοτροποῦντος πρὸς κορά-
σια Νεάπ.: "Ε τὸ γεροδογάδαρο καὶ κοπελολογᾷ ἀκόμη!

γεροντογαμπρός ὁ ἀμάρτ. γεροδογάβρος Κύθηρ.

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γαμπρός.

'Ο νυμφευόμενος εἰς μεγάλην ἡλικίαν. Συνών. γερο-
γαμπρός.

γεροντόγαττος ὁ, ἀμάρτ. γεροδόγαττος Πελοπν. (Κίτ.
Μάν.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γάττος.

Γάττος μεγάλης ἡλικίας ἐνθ' ἀν.: Τί τότε θέεις τὸ γερο-
δόγαττο καὶ τότε ποτίζεις γάλα; "Αφησὸ τονε νὰ φοφήση.

γεροντόγερος ὁ, Πελοπν. (Μεγαλόπ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γέρος.

Σκωπτικῶς, ὁ γέρον τοῦ ὁποίου οἱ τρόποι ἢ τὸ ἦθος δὲν
ἀρμόζουν εἰς τὴν ἡλικίαν του: Μοῦ εἶναι ἓνας γεροντόγερος!

γεροντόγιδα ἡ, ἐνιαχ. γεροδόγιδα Πελοπν. (Κίτ. Μα-
ζαίικ. Μάν.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γίδα.

Γηραιὰ αἰξ ἐνθ' ἀν.: 'Απὸ γεροδόγιδα ἦταν τὸ κρέας καὶ
δὲν ἔβραζε Κίτ. Μάν.

γεροντογιός ὁ, Λέσβ. ('Ερεσσ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γιός.

"Ατομον μεγάλης ἡλικίας ἀνύπανδρον. Συνών. γεροντο-
κόπελο, γεροντοκόρος, γεροντολεύτερος, γερον-
τονιός, γεροντόπαιδο, γεροντοπαλλήκαρο 1.

γεροντόγρια ἡ, ἀμάρτ. γεροδόγρια Πελοπν. (Κίτ.
Μάν.) γεροδόγρια Κρήτ.

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. γρια.

Σκωπτικῶς, γυνὴ γηραλέα ἐνθ' ἀν.: 'Ετώρα 'ς τὰ γέρατα
ἐπαδρεύτηκε κ' ἐκείνη ἢ γεροδόγρια Κίτ. Μάν.

γεροντογυναικόπαιδα τά, Πελοπν. (Βαμβακ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γέροντες καὶ γυναικόπαιδα κατὰ πα-
ρατακτικὴν σύνθεσιν. Πβ. Γ.Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 162.

Γέροντες μετὰ γυναικῶν καὶ παιδίων.

γεροντοδείχνω Κρήτ. (Νεάπ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. δείχνω.

"Εχω ἐμφάνισιν γέροντος. Συνών. γεροντοφέρνω.

γεροντοδιάβολος ὁ, Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ.)
γεροδοδιάβολος Κέως γεροδοδιάολος Κέρκ. (Συναρᾷδ.) Κρήτ.
("Αγιος Βασίλ. Ρέθυμν.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. διάβολος.

'Ο διάβολος ὁ ὑπερέχων εἰς ἡλικίαν τῶν ὑπολοίπων δια-
βόλων ἐνθ' ἀν.: 'Ετσαρκάλεψα ὅλα τὰ κασσετιὰ καὶ δὲν τὸ
βρήκα! Ποῦ 'ς τὸ γεροδοδιάολο τό 'βαλες; Συναρᾷδ.
Χάει 'ς τὸ γεροντοδιάβολο! Κυνουρ. Οἱ ἑπτὰ γεροδοδια-
βόλοι νὰ κάτσουνε μέσα σου Κέως. Γεροδοδιάολος νὰ σὲ
πάρη καὶ νὰ σὲ σηκώση Ρέθυμν. || "Ασμ.

Κι ὥστε νὰ βρῶ τὰ μάσκουλα, νὰ δώσω 'ς τὸ σοκάκι,
πάρε, γεροδοδιάολε, δέ τζ' ἔφαγα 'ς τὴ ράχη
"Αγιος Βασίλ.

γεροντοελιά ἡ, ἀμάρτ. γεροδολιά Κρήτ. γεροδολιαί
Δ.Κρήτ.

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. ἐλιά < ἐλαιά.

'Ελαιὰ γηραιὰ ἐνθ' ἀν.: Πήγαινε νὰ κόψης κάβοσους
κλώνους ἀπὸ τὴ γεροδολιά, νὰ τσι βάλωμε 'ς τὴ φωτιά
Κρήτ.

γεροντοέρωτας ὁ, σύνθηθ. 'εροδοέρωτας Νάξ. ('Απύ-
ρανθ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. έρωτας.

"Ερως σφοδρὸς παρηλίικων ἀτόμων: Γνωμ. 'Ο Θεὸς νὰ σὲ
φυλάη ἀπὸ 'εροδοέρωτα! Συνών. γεροντοσεβντάς.

γεροντόζουλα ἡ, ἀμάρτ. 'εροδόζουλα Νάξ. ('Απύρανθ.)
'εροδόζουλα Νάξ. (Φιλώτ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. ζούλα.

Αἰξ μεγάλης ἡλικίας ἐνθ' ἀν.: "Ησφαξα μιὰ 'εροδόζουλα
ποῦ δὲ γολλοῦσε τὸ κρέας τση 'ς τὸ δοῖχο 'Απύρανθ. Δὲν
ἐπαίρνετε, καμένοι, μιὰ 'υχιὰν ἀρνί, μόνο πήρετε τὴ 'ερο-
δόζουλα! (μιὰ 'υχιὰν = ὀλίγον) αὐτόθ.

γεροντόζουλο τό, ἀμάρτ. γεροδόζουλο Κρήτ. ('Αχεντρ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ἀμάρτ. οὐσ. ζούλο, παρὰ
τὸ ζούλα.

Αἰξ ἢ πρόβατον μεγάλης ἡλικίας: Μωρέ, βγάλε μου κ'
ἓνα ὀζῶ νὰ γираδίζη! Σαφὶ γεροδόζουλα θὰ μοῦ φορτώσης;
(νὰ γираδίζη=νὰ εἶναι ἀκμαῖον σαφὶ=ἐντελῶς).

γεροντόκασσα ἡ, ἀμάρτ. 'εροδόκασσα Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κάσσα.

Κιβώτιον, κάσσα μεγάλης χωρητικότητος.

γεροντοκασσάρα ἡ, ἀμάρτ. 'εροδοκασσάρα Νάξ.
(Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κασσάρα.

Γεροντόκασσα, δ βλ.

γεροντοκασσούκλα ἡ, ἀμάρτ. 'εροδοκασσούκλα Νάξ.
(Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κασσούκλα.

Γεροντόκασσα, δ βλ.

γεροντόκαψα ἡ, ἀμάρτ. γεροδόκαψα Πελοπν. (Μάν.)

'Εκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κάψα.

Υπερβολική ζέστη, καύσων: Καμμιὰ βολὰ τὸν Αὐγουστο κάνει γεροντόκαψες.

γεροντοκέλλι τό, Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κελλί.

Οἰκία ἢ δωμάτιον οἰκίας ἐνθα διαμένουν μόνον γέροντες ἢ γραῖαι: Γεροντοκέλλι εἶναι ἐδῶ μὴ γυρεύης πάστρα.

γεροντοκλέφτης ὁ, Πελοπν. (Αἰγ.) γεροντόκλεφτας Πελοπν. (Αἰγ. Πάτρ.) γεροντόκλεφτος Ἀστυπ. γιροντόκλιφτους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κλέφτης.

Ὁ «κλέφτης», ὁ ἀγωνιστὴς τῆς Ἐπαναστάσεως, εἰς γηραιὰν ἡλικίαν Πελοπν. (Αἰγ. Πάτρ.) || Ἀσμ.

Ἵς τὸ δρόμο πὺν πηγαῖναν καὶ Ἵς τῇ δεμοσά

παντήσαν ἓνα γέρο, γεροντόκλεφτα

Πάτρ. 2) Κλέφτης φυγοδικῶν, γηραλέος ἀλλ' εὖρωστος καὶ μεγαλόσωμος Ἀστυπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Μὰ αὐτὸς ἦτανε γεροντόκλεφτος καὶ τριγύριζε σὲ κείνα τὰ μέρη (ἐκ παρμυθ.) Ἀστυπ. Ἐνας γιροντόκλιφτους Αἰτωλ.

γεροντοκλωνιάζω ἀμάρτ. γερονδοκλωνιάζω Κάρπ. Λέρ. Ρόδ. ἔρονδοκλωνιάζω Κάσ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. κλωνιάζω.

Γηράσκω καὶ ἀφίνω ἀπογόνους (ἢ μεταφορὰ ἐκ τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα ἡλικιούμενα ἀποκτοῦν νέους κλώνους) ἐνθ' ἄν. || Ἀσμ.

Σὰν τὸν ἀπλάτανον τῆς Κῶς νὰ γερονδοκλωνιάσῃ τὸ χρουσανδροῦνάκι μας, παιδιὰ παιδιῶν νὰ πιάσῃ Κάρπ.

Τ' ἀνδρόννομ βοὺ ἵνηκε νὰ ζήσῃ νὰ γεράσῃ,

σὰν τὸν ἀπλάτανον τῆς Κῶς νὰ ἔρονδοκλωνιάσῃ

Κάσ.

γεροντοκοιλιά ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκοιλιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κοιλιά.

Κοιλιά γηραλέου ζώου: Μιὰ γοιλιά τοῦ βουδιῶ πήραμε, μὰ ἦτονε ἔροδοκοιλιά πρέπει καὶ δὲν ἐσθάρανε γαθόλου (ἐσθάρανε=ἔβρασε).

γεροντοκολιά ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκολιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κολιά.

Ἡ μεστή, σκληρὰ κολιά (=εἶδος σκολύμου): Εὐτὲς εἶναι ἔροδοκολιές! Τοῦ κόσμου τὰ ξύλα θὰ κάψῃς νὰ τσι μαερέψῃς. Δὲν εἶχεν ἄλλα χόρτα κ' ἤφερες τσι ἔροδοκολιές ἐτοῦτες;

γεροντοκομεῖο τό, Λεξ. Περίδ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. ἔροδοκομεῖο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. οὖσ. γεροντοκομεῖον.

Γεροκομεῖο 1, ὁ βλ., ἐνθ' ἄν.: Νὰ μὲ κάμετε θέτε νὰ πουλήσω τὰ πράματά μου νὰ σηκωθῶ νὰ πάω Ἵς τὸ ἔροδοκομεῖο (πράματα=κτηματικὴ περιουσία) Ἀπύρανθ. Ἵς τὸ ἔροδοκομεῖο τὸν ἐδιήσα, λέει, τὸ γαχοροζίζικο! αὐτόθ. Ἵς τσι πολιτεῖες ἔχει ἔροδοκομεῖα κι ὅτινα μὴν ἔχῃ κανεὶς δικοὶ δ' ἀθρῶποι, πὰ ἐκεῖ καὶ ἔροδοκομίζεται (ὅτινα=ὅταν, ἄν) αὐτόθ.

γεροντοκόμισμα τό, ἐνιαχ. ἔροδοκόμισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεροντοκομῶ, παρὰ τὸ ὅποιον καὶ γεροντοκομίζω.

Τὸ γεροκόμισμα, ὁ βλ.: Μὰ εἶδα ἔροκόμισμα τοῦ καμε; Πρὶ ἔρας' ἐπέθανε. Μὰ νιὸς ἐδὰ εἶν' ἀκόμα δὲν εἶν' ἀκόμα τοῦ ἔροδοκομισμάτου!

γεροντοκομῶ Σίφν. Τῆν. — Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. Δημητρ. γεροδοκομῶ Κρήτ. (Νεάπ. Ρέθυμν.) γερονδοκομῶ Κῶς (Καρδάμ.) ἔροδοκομῶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γεροντοκομῶν Εὐβ. (Κουρ.) γεροδοκομίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκομίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ Βυζαντ. ἀμάρτ. γεροντοκομῶ, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βυζαντ. γεροντοκομικός καὶ τῶν Βυζαντ., πιθανότατα δὲ καὶ Ἑλληνιστ., γεροντοκομεῖον, γεροντοκόμος. Πβ. καὶ γεροκομῶ.

Γεροκομῶ 1, ὁ βλ., ἐνθ' ἄν.: Ὁ πατέρας μου γεροντοκομαίει τοὺς γέρους γονιούς του Κουρ. Γὼ τὸν ἐγερονδοκόμῃσα τόμ-πατέρα μ-μας Καρδάμ. Ἀχ Θέ μου, καὶ βέφε μας ἓνα γοπέλι νὰ μᾶσε γεροδοκομήσῃ Ρέθυμν. Ἦγραφε ὅλη δου τὴ βεριουσία Ἵς τὴν ἀνιριά δου, γιὰ νὰ τότε γεροδοκομήσῃ Νεάπ. Ἵς τσι πολιτεῖες ἔχει ἔροδοκομεῖα κι ὅτινα μὴν ἔχῃ κανεὶς δικοὶ δ' ἀθρῶποι, πὰ ἐκεῖ καὶ ἔροδοκομίζεται Ἀπύρανθ. Τὸν ἦπηρε γαί τὸν ἔροδοκόμῃσε γαί τσ' ἦγραφε δὴ βεριουσία δου αὐτόθ.

γεροντοκοπέλα ἡ, σύνθη. γεροδοκοπέλα Κύθηρ. κ.ά. γιροντουκοπέλα βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κοπέλα.

Γεροντοκόρη, ὁ βλ.

γεροντοκοπελιά ἡ, ἀμάρτ. γεροδοκοπελιά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κοπελιά.

Γεροντοκόρη, ὁ βλ.

γεροντοκόπελο τό, ἀμάρτ. ἔροδοκόπελο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κοπέλι.

Ἀνὴρ προκεχωρημένης ἡλικίας παραμείνας ἄγαμος: Ἐροδοκόπελο ἔομαινε κ' εὐτὸς ὁ καμένος. Τώρα πιά δὲ ὑρεύγει. Ἐπαδρεύτησα δῶρα ἱὰ δὲ δυὸ-τρία ἔροδοκόπελα. Συνών. εἰς λ. γεροντογιός.

γεροντοκοπελούδα ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκοπελούδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκοπέλουδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκοπέλουδο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κοπελούδα.

Γεροντοκοπέλα, ὁ βλ.: Ἀρέσουσί σου οἱ ἔροδοκοπελούδες. Ἐπόμενε γ' εὐτὴ κ' εἴνηκε ἔροδοκοπέλουδο. Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντοκόρη.

γεροντοκόπι τό, Τῆλ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -κόπι, διὰ τὴν ὁποίαν βλ. Γ.Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 245 κ.έξ. Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντοβόσκι.

Γεροντομοῖρι, ὁ βλ.: Τὸ ἀνώι τό ἔχασε γιὰ γεροντοκόπι.

γεροντοκόρη ἡ, κοιν. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.) γιροντουκόρ' πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ. γιροντουκόρ' Ἡπ. (Δωδών.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κόρη.

Κόρη εἰς προκεχωρημένην ἡλικίαν, διὰ τὴν ὁποίαν παρῆλθεν ἡ ὥρα τοῦ γάμου κοιν.: Ὁ ἓνας τῆς μύριζε, ὁ ἄλλος τῆς βρώμαγε, ὥσπου ἔμεινε γεροντοκόρη κοιν. Πο-

